

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

"Büşra Hoca biraz içerlemiş gibi. Yıllarca emek verdiği üniversitesinin rektörünün bir aramadığını, akademinin durumu kanıksadığını düşünüyor."

Cuma günü Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi'ndeydim. Büşra Ersanlı'yı bir ay sonra tekrar görmeye gittim. İlk gittiğimde kimse tanımamıştı. Bu sefer avluya girer girmez üzerimdeki gözleri hissettim. Beraber gittiğim bir tanıdık jandarmadan duymuş: "Gazeteci var, dikkatli olun."

Tepeden tırnağa arandık yine. Kapalı görüş olduğu halde ziyaretçilerin kalem kâğıt sokmasına izin vermiyorlar. Benimkileri almadılar. Görmezlikten mi geldiler, incelik mi yaptılar bilemiyorum. Girer girmez avluda Atatürk'ün bir vecizesi: "Ey Kahraman Türk kadını! Sen yerlerde sürünmeye değil omuzlar üzerinde yükselmeye layıksın!" Geçen sefer çok uğraşmışım, ama kısacık bu iki cümle bir türlü aklımda kalmamıştı. Derin ironi bazen insanı sersemletir.

İçeri hızlıca girdik. İçerisi yine pırıl pırıl, hatta sakin. Arandıktan sonra retina okuma bölümüne alındık. Makineye gözlerimi okutmama yardımcı olan cezaevi çalışanı "Geçen yazmışsınız gazetede" dedi. "Beğendiniz mi?" diye sordum. Muzipçe gülümsedi ve başıyla "Evet" dedi. İçeri girdik. Tutukluları beklerken koridorda yürüyoruz. Başka bir tutukluyu görmeye gelmiş bir akademisyen daha var. İleride bir gazeteci, bir çevirmen... Tutukluları getirmeye başlıyorlar. Ortalık bir dalgalanıyor. Neden sonra Büşra Ersanlı'yı görüyorum. Her zamanki gibi yüzü gülüyor. Kardeşiyle sohbet ediyor. Sonra beraber akademik çalışma yaptıkları bir arkadaşıyla derledikleri bir kitabı konuşuyor. En son sıra bana geliyor.

Büşra Hoca biraz içerlemiş gibi. Yıllarca emek verdiği üniversitesinin rektörünün bir aramadığını, 30 yıl emek verdiği akademinin durumu kanıksadığını düşünüyor. Böyle söylemedi tabii, insan söylemediklerinden anlıyor. Türkiye'nin en aktif akademisyenlerinden olan, diplomatlar, bilim insanları, bürokratlar yetiştirmiş bir profesörün, Dışişleri Bakanı'nın beraber çalışmayı isteyeceği kadar önemli bir bilim kadınının apar topar içeri alınmasını ne kadar da kolay kanıksadık. Yan koridorda ünlü çevirmen Ayşe Berktaş yakınlarıyla görüşüyor. Gidip bir selam veriyorum. Duruma kızgın: "Burada KCK'lı mı var Allah aşkına! Biz çözümü konuşmak istiyorduk. Siyaset yapıyorduk. Ve gerçekten yalnızca ve yalnızca tartışıyorduk. Konuşarak çözüm bulmak isteyenleri susturmaya çalışıyorlar. Olan bu."

Arka koridorda BirGün Gazetesi'nden Zeynep Kuray var. Bu ne enerjik kadın. İstese o koca duvarlardan atlar diye düşündürüyor insana: "Burada 18 yaşında gencecik bir kadın var. 1 Eylül Dünya Barış günü yürüyüşüne gitti diye alınmış. Bir de 70 yaşında bir teyze var. O yürüyemiyor bile" diyor. Aklında hala haber yapmak var. "Hrant Dink haberi yapardım şimdi dışarıda olsaydım" diyor. Sonra gülümsüyor... Bir ayda cezaevi nüfusu çok artmış. Tutuklular kalabalıktan şikayetçi. Çıkışta görevlilere cezaevi müdürüyle görüşmek istediğimi söylüyorum. Pek umudum yok. Ama ikinci müdür Necdet Kahvecioğlu hemen geliyor. Tutukluların bir bölümünün bilgisayar ihtiyaçları olduğunu, televizyon odalarının çok soğuk olduğunu anlatıyorum. Elinden geleni yapacağını söylüyor. İçimden bir ses "Yalnızca dinliyor, bir şey yapmaz" diyor. Bunca değerli insanın içeride olduğu bir yerde insanın kötümser olması için bolca neden var. Binadan çıkıyoruz. Yukarıdan Necdet Bey sesleniyor. Birinci müdür ve savcıyla hemen sorunları konuşmuş, bir çaya davet ediyorlar. Savcı çağırdı diye prosedürü atlayıp insan hemen girebileceğini düşünüyor. Yok,

yine retina testleri, bütün kontroller... Cezaevi Savcısı Cevdet Doęan ve birinci müdür Hulusi Sağır'la konuşuyorum. nce tutukluların sorunları. Kalabalığın farkındalar. Yapacak bir şeyleri yok. Daha düşük kapasiteli cezaevinde řu anda 1100 kişilik bir nüfus var. Bilgisayarlar için de Adalet Bakanı'na yazmışlar. Yanıt alır almaz, kütüphaneyi hazırlayacaklar, bilgisayarlar yerleşecek.

Keřke diyorum yazarlara bilgisayar vermeye alışacağımıza onları içeri hiç sokmasak. Konumları belli. Sessizlik ve anlayışla dinliyorlar. Kahvem bitiyor. Kalkıyorum. Peki akademisyenler ne yapıyor? Bir meslektaşları içeride, başarılı, saygın. Onların konumları da anlayışla susmayı mı gerektiriyor?